

PÁPA VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉPVISELŐTESTÜLETE

Szám: 1/1- 263/2015.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Pápa Város Önkormányzata Képviselőtestületének 2015. október 26-i nyilvános **ünnepi ülésén**, a Jókai Mór Művelődési és Szabadidőközpont színháztermében.

Jelen vannak: Dr. Áldozó Tamás polgármester
Unger Tamás alpolgármester

Dr. Péntek Árpád, Dr. Vörös Ibolya, Bocskay László, Császár Endre, Venczel Csaba, Dr. Hermann István, Zsegrai Gyula, Máté István, Süle Zsolt, Kerecsényi Zoltán, Kovács Csilla képviselők, 13 fő

Kanozsainé dr. Pék Mária címzetes főjegyző,
Pozsgai Zsuzsanna aljegyző,
Benecz Rita emberi erőforrás osztályvezető,
Dr. Süle Zita gazdasági osztályvezető,
Hortobágyi Sándor építésügyi csoportvezető,
Dr. Kövér László Országgyűlés elnöke,
Dr. Kovács Zoltán államtitkár, országgyűlési képviselő,
Dr. Konrád Károly államtitkár, országgyűlési képviselő,
Polgárdy Imre a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke,
Takács Szabolcs Veszprém megyei kormány megbízott,
Dr. Töreki Sándor rendőrfőkapitány,
Mellékelt jelenléti ív szerint:

- 1990-2015 között megválasztott képviselők
 - 1990-2015 között megválasztott külső bizottsági tagok
 - 2011-2015 között megválasztott településrészi képviselők
 - 1990-2015 között kitüntetettek
 - 1990-2015 helyi nemzetiségi önkormányzatok elnökei és tagjai
 - Önkormányzati intézmények volt és jelenlegi vezetői
 - Pápa Város Önkormányzata többségi tulajdonában álló, illetve részvételével működő gazdasági társaságok volt és jelenlegi vezetői
 - 1990-2015 között Pápa városában működő egyéb intézmények, szervezetek volt és jelenlegi vezetői,
 - 1990-ben a Polgármesteri Hivatalban vezető beosztást betöltő köztisztviselők,
 - Egyházak képviselői,
 - 1990-2015 között a Helyi Választási Bizottság tagjai
 - Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság jelenlegi tagjai
- Városi TV munkatársai,
Papa-ma.hu internetes honlap munkatársa,
Napló című napilap munkatársa,
Kisalföld című napilap munkatársa,
Bognárné Som Andrea jegyzőkönyvvezető.

Gröber Attila képviselő a távolmaradását bejelentette.

A jelenlévők közösen elénekelték a Himnuszt, majd ünnepi műsort tekintettek meg.

Huszár Hajnal műsorközlő

Köszönti a jelenlévőket Pápa Város Önkormányzata Képviselőtestületének ünnepi ülésén. Elmondja, hogy az ünnepi műsor keretében pápai, Pápáról elszármazott, és sikeres életutat bejárt előadókat, ifjú tehetségeket láthattak. Elsőként Milus Fruzsina, a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakközépiskola néptánc tagozatos végzős hallgatója előadásában hallhattak széki népdalokat, majd Kincses László szavalta el Rab Zsuzsa: Otthagyott városom című versét. Ezt követően Tóth Judit hegedűművésztől hallhatták Bach d-moll partitából az Allemande és Giga tételt, majd Pintér Ádám középiskolás diák saját írásából, A kicsi kő nagy utazása című művéből olvasott fel egy részletet. Végül Fodor Bernadett operanékes adta elő Ponchielli Giocondájából: A románc című részletet, akit zongorán kísért Horváthné Eisenbeck Ágota.

Felkéri dr. Áldozó Tamás polgármestert az ünnepi ülés megnyitására.

Dr. Áldozó Tamás polgármester

Tisztelettel köszönti mindazokat, aki elfogadták meghívását és jelenlétükkel megtisztelik a Képviselőtestület ünnepi ülését. Távollétükben üdvözli azokat is, akik egészségi állapotuk, munkahelyi elfoglaltságuk vagy más, méltányolható okból most nem tudnak velük együtt ünnepelni.

Megkülönböztetett tisztelettel köszönti dr. Kövér László házelnök urat, dr. Kovács Zoltán országgyűlési képviselő, államtitkár és polgármester urat, Polgárdy Imrét, a megyei közgyűlés elnökét és Takács Szabolcs kormány megbízottat.

Köszönti a képviselő-testületek egykori és mai tagjait, külön tisztelettel dr. Kontrát Károlyt, a Belügyminisztérium államtitkárát.

Köszönti dr. Töreki Sándor tábornokot, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét és Gangler László ezredest, az MH Pápa Bázisrepülőtér parancsnokát. Köszönti intézményeik és gazdasági társaságaik vezetőit, köztisztviselő kollégáit.

Megkülönböztetett tisztelettel üdvözli mindazokat, akik elismerésre méltó teljesítményükkel városi kitüntetést érdemeltek ki.

Pápa Város Önkormányzatának ünnepi ülését ezennel megnyitja. A jelenléti ív alapján megállapítja, hogy az ülés határozatképes, jelen van 13 fő képviselő. A meghívóban jelzett napirend: Megemlékezés Pápa Város Önkormányzata 25 éves évfordulójáról megtárgyalására tesz javaslatot.

Megkérdezi, hogy van-e a meghívóban szereplőkön kívül egyéb napirendi javaslat?

Megállapítja, hogy a napirenddel kapcsolatban egyéb javaslat nem érkezett.

A Képviselőtestület 13 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a következő határozatot hozza:

192/2015. (X.26.) határozat

Pápa Város Önkormányzatának Képviselőtestülete 2015. október 26-i ünnepi ülésének napirendjét az alábbiak szerint határozza meg:

1. Megemlékezés Pápa Város Önkormányzata 25 éves évfordulójáról

Dr. Áldozó Tamás polgármester

Elmondja, hogy 1990. október 26-án 14,00 órakor, kicsivel több mint 25 évvel ezelőtt Kövy Zsolt korelnök megnyitotta a Képviselőtestület alakuló ülését, amellyel egy új fejezet kezdődött a város életében. A pápaiak közössége esélyt kapott arra, hogy saját magáért viselt felelősséggel, helyben meghozott döntésekkel alakítsa sorsát; esélyt kapott arra, hogy megmutassa erejét és visszaszerezze önbecsülését. 25 év nagy idő, a változásokat számba venni egy ünnepi ülés keretében reménytelen vállalkozás, de annyi talán a történelmi távlat hiányában is kijelenthető, hogy sokan tettek sokat azért, hogy a város előbbre lépjen. Sokan itt vannak most e teremben, sokan a távolból, akár más országokból, másik kontinensről küldték üdvözlőlevelüket, de sokan vannak olyanok, akiket az elmúlt években elveszítettek. Kéri, hogy emlékezzenek a képviselőkre, a város kitüntetettjeire, egykor volt kollégáira, a velük együttműködő szervezetek vezetőire.

Felsorolja az alábbi neveket:

Ács Endre, Bartosné Köpöczi Borbála, Berta Kálmán, Borbély Lajos, Dr. Androsits István, Dr. Bursi Elemér, Dr. Karaszi Mihály, Dr. Korsós Bálint, Dr. Kovács József, Dr. Márczy Dénes, Dr. Németh Sándor, Rozsnyai Gézáne dr., Dr. Schweighoffer Ernő, Dr. Winkler Gábor, Dr. Zsolnay József, Erdő Imréné, Hernádi Tamás, Hozlinger László István, Kálmán Frigyes, Kaszásné Varga Klára, Kelemen Sándor, Kis Gyuláné, Kolompár Antal, Kovács Attila karnagy, Kovács Attila ügyvezető, Kovács József, Kövy Zsolt, Lanecker József, Limperger István, Liszi János, Mocskonyi László, Molnár József, Móring József, Nádasdy Lajos, Németh Tamás, Pergerné Kis Erzsébet, Porubszky László, Rab Zsuzsa, Sánta Imre, Sárközi Antalné, Szabó István, Szászi Ferenc, Tóth József, Tölgyes László, Varga László, Varjas Zsigmond, Varjú Dezső, Varró Lajos, Vida Dezső.

Megkéri a megjelenteket, hogy egyperces néma felállással emlékezzenek az elhunytakra.

A jelenlévők egyperces néma felállással emlékeztek meg az elhunytakról.

Dr. Áldozó Tamás polgármester

Rendhagyó előterjesztésként kéri a jelenlévőket, hogy tekintsék meg a Pápa Városi Televízió által Pápa Város Önkormányzatának elmúlt 25 évéről készített összefoglaló filmet. Az összeállításhoz jó szórakozást kíván.

Levetítésre került Pápa Város Önkormányzata elmúlt 25 évét összefoglaló film.

Dr. Áldozó Tamás polgármester

Felkéri dr. Kövér László házelnököt és dr. Kovács Zoltán államtitkár, országgyűlési képviselőt ünnepi köszöntőjük megtartására.

Dr. Kövér László Házelnök

Elmondja, hogy egy évszázaddal ezelőtt egy amerikai újságíró látogatást tett a lenini Szovjet-Oroszországban, s lenyűgözte az a társadalmi-gazdasági rendszer – a kommunista diktatúra, a végletesen centralizált hatalmi struktúra, a tervgazdaság –, ami a szemé elé tárult. 1931-ben kelt önéletrajzában ezt úgy írta körül: Láttam a jövőt, és az működött! Ők, akik túléltek a központi tervezésre és a valódi közösségek felszámolására alapozott szocialista rendszert, meg-alapozottan állíthatják: látták a múltat, és semmi sem működött benne.

Ami mégis működött – a gerinctörő terror helyét fokozatosan átvevő, és rendszerszervező erővé váló, mindent átható, gerincsorvasztó korrupció –, abban meg nem volt sok köszönet.

Ugyan a nyugati doktriner értelmiségben valóban számos rajongója volt a kommunizmusnak, őket a józan gondolkodású, a valóságra is kíváncsi kortársaik időben figyelmeztették.

Az egy központból, valamilyen egyetlen tervező ész által irányítani kívánt társadalom messze alacsonyabb hatékonyságú, mint az, ahol a feladatokat ésszerűen, a kiigazítandó dolgok természetéhez és számához igazítva megosztják a társadalom különböző szereplői között.

E szereplők – az egyén, a család, a közösségi szerveződések, jogi forma nélküli társulások, az egyházak, a piac és a központi kormányzat – között fontos, semmi mással nem helyettesíthető szerepe van a települési önkormányzatoknak.

Az önkormányzatiság értelme és társadalmi haszna nem csak technikai jellegű, nevezetesen, hogy hatékonyabbak lehetnek a különböző szintű önkormányzatok igénybevételével, mint pusztán a mindent egy központból való igazgatás által.

A helyi kormányzás szabadsága nem elégséges, de szükséges feltétele egy igazságos társadalmi rend létrehozásának és fenntartásának is.

Nem csak hatékony, de igazságos is, ha a döntési jogkörök nem kerülnek magasabb intézményi szintre annál, mint ahol a döntéshez szükséges információk teljes körűen rendelkezésre állnak, s amely szinten az érintettekre háruló költségek és hasznok összegezhethők.

A hatáskörök ilyen megosztásának, s az igazságossággal való kapcsolatának hangsúlyozása nem új, valamilyen modernkori társadalomtudományi fejlemény, hanem a kereszténységben fogant ősi tudás, amit a szubszidiaritás elveként írnak le.

Ahogy az 1931-ben kiadott Quadragesimo Anno pápai enciklika is kimondta: amit egy kisebb és alacsonyabb szinten szerveződött közösség képes végrehajtani és ellátni, egy nagyobb és magasabb szinten szerveződött társulásra áthárítani jogszerűtlenség és egyúttal súlyos bűn, a társadalom helyes rendjének felforgatása, mivel minden társadalmi tevékenység lényegénél és benne rejlő erejénél fogva segíteni – szubszidiálni – köteles a társadalmi egész egyes részeit, ellenben soha nem szabad bomlasztania vagy bekebeleznie azokat.

Nemzeti hagyományainknak, közös sorsunknak is lényeges eleme ez a norma, politikai közösségünk életképessége fakad belőle.

A nemzet felemelkedése nem pusztán az egyéni jövedelmek összértékének növekedését kell, hogy jelentse, hanem a közjó kiteljesedését – és az mindig közösségben való cselekvések eredménye.

A közösségben való cselekvésnek pedig egymás megértése, a másakra való odafigyelés, a párbeszédképesség olyan fontos feltételei, amik abban a térben, kiterjedtségben tudnak a leginkább a maguk természetességében megjelenni, erősödni, fejlődni, mint a településeink, városaink tere. Ezért nem feltétlenül pazarlás – ahogyan azt sokan talán gondolnák – településeink közösségi tereinek, például egy város fő terének megújítása, hiszen ha az átépítés révén így olyan tér jön létre, ahol a közösség tagjai egymással szívesen találkozhatnak és eszmét cserélhetnek, akkor az a település társadalmi tőkéjét, későbbi anyagi gyarapodásának alapjait bővíti.

A politikai filozófusok ezt úgy írják körül, hogy a közösség eleve úgy tekint minden egyes egyénre, mint akitől az összes többi egyén sorsa függ, tekintet nélkül arra, hogy az egyes egyén a maga konkrét döntéseit ezzel a tudattal hozza meg, vagy sem. A közösségi léttől tehát nem lehet elvonatkoztatni, a totális individualizmus nem csak lelki értelemben mérgező, de jogilag is lehetetlen.

A közösségeiknek pedig megfelelő formát kell, hogy találjanak, e formákat pedig ésszerű és igazságos rend kell, hogy uralja. További következmény a közösség különböző szintű intézményeinek egymásra épülése, egymáshoz kapcsolódása is.

Végül ezen intézményeik minősége és az intézményeket uraló értékek szilárdsága segítheti nemzeti közösség erősödését.

Az igazságos és hatékony feladatmegosztás elve azonban korántsem szűkíthető le a központi kormányzás jogköreinek alsóbb szintekre delegálásának végtelen folyamatává. Az igazságosság és hatékonyság érvényesüléséhez néha éppen a központi államhatalom megerősítése szük-

séges, s az ennek hiányából fakadó tragédiákra is bőven szolgáltat példát a magyar történelem.

A központi hatalom egymással is versengő, de ezzel együtt is azt gyengítő alsóbb szintű véltársai, nagyhatalmú nemesi és egyházi csoportjai így az ország vesztét okozták.

A XIII. századi Magyar Királyságban addig erősítette minden alsóbb szintű hatalmi csoport a saját jogait, amíg a tatárok akadálytalanul rohanhatták le az országot. Mátyásnak ugyan sikerült erős államot teremtenie, de halála után visszatértek a széttagolt hatalmi viszonyok, a nemesség radikálisan csökkentette adófizetési kötelezettségeit, védelmi képességeik gyengültek, így a törökök 1526-os mohácsi győzelme társadalomszervezési okokból is sajnos törvényszerűnek volt tekinthető.

Az ezután függetlenségét elvesztő országban a helyi és a központi hatalom viszonya már nyilvánvalóan nem a nemzeti sajátosságok vagy érdekek, hanem a területfoglalók akarata és hagyományai szerint alakultak.

Bibó István 1947-ben íródott tanulmánya A magyar közigazgatásról részletesen számba veszi a Habsburg Birodalom igazgatási hatásait. Idézi: „Az a legmeghökkenőbb, hogy a magyar közigazgatás különböző részterületei milyen szívósan őrzik annak a szerkezetnek a hatalmi, társadalmi és kulturális adottságait, mely egykor – egyiknél-másiknál igen régen – létrehozta őket” – írja Bibó.

Nem csak az tehát a ma problémája, hogy a központi kormányzat és a helyi önkormányzat feladatai egymás közötti megosztásának helyes módja korántsem magától értetődő, ráadásul a folytonosan változó gazdasági, technológiai és társadalmi körülményektől függően újra és újra felülvizsgálatra, igazolásra, majd ezek eredményeképpen esetleg megváltoztatásra szorul. Hanem az is történelmi örökségünk, hogy negyven évnyi kommunizmus után egyáltalán nem is volt olyan minta, előzmény, amihez úgy nyúlhattunk volna vissza 1990-ben, hogy az kiértelmezett, helyes munkamegosztáson alapul a központi és a helyi kormányzat között, s a magyar nemzet valódi, saját, nem rákényszerített társadalmi hagyományaira, kulturális jellegzetességeire épül.

Bibó 1947-ben a magyar közigazgatás fő jellemzőiként a következőket sorolta fel: a kulcspozíciók eldugdosása, a hatáskörök harácsolása, a tisztviselők személyes függőségének az elmélyítése, a személyes ügyek központosítása, az ügyintézés végletes elönkényesítése és végül a központi hatalomnak saját omnipotenciájába való belefulladás.

A rendszerváltoztatás idején tehát, a tanácsrendszer kényszerzubbonyától megszabadulva, ilyen történelmi és intézményi háttérrel, egy új világot kellett teremteni a magyar közigazgatásban is.

Az elmúlt 25 esztendő egyik legjobb, időtálló politikai teljesítménye a magyar önkormányzati rendszer. Nem állíthatják ugyan azt, hogy megtalálták a települési önkormányzatok optimális jog-, hatás- és feladatkörét a magyar politikai és közigazgatási intézményrendszerben, ugyanis a települések számos esetben élhették át, hogy a feladatokat megkapták, majd azokat másoknak átadták, esetleg újra visszakapták azokat. Állandó feszültséget jelent az adóbevételek megosztása a kormányzat és az önkormányzatok között; az önkormányzatokra háruló feladatok száma és kiterjedtsége, valamint azok finanszírozási alapjai közötti viszony.

A feladatmegosztás finomhangolásának, a tartós állapot létrehozásának például különösen nem tett jót, hogy a felelőtlen szocialista gazdaságpolitika következményeként 2008-ra kibontakozó gazdasági válság – amit persze külső sokkok is tetézték –, hihetetlen mértékű eladósodást eredményezett, ami miatt évekig válságkezelő lépésekre kényszerültek.

Azt sem állíthatják, hogy a rendszerváltoztatás idejének lelkesültségében súlyának megfelelően számoltak minden fontos, a modern önkormányzást lehetővé tevő tényezővel.

Például, ahogy az élet minden területén, a tudásnak és a szakmai ismereteknek minden mást meghaladó fontossága van az önkormányzatok működésében is. Nyilvánvaló azonban, hogy e

szükséges magas színvonalú közigazgatási technikákat és ismereteket képtelenség az ezer fősnél kisebb településeken, mindenhol és egyenként a megfelelő módon biztosítani.

Magyarország elaprózott településszerkezete, ahol a falvak és városok legalább felében egy-két ezer főnél kevesebben laknak, lényeges adottság, jelen esetben korlátozó tényező abban, hogy milyen módon kívánják a helyi igazgatás feltételeit megteremteni.

1990-ben a szabadság megszerzésének felemelő pillanatában a teljes körű ügyintézés jogát nem lehetett nem minden település számára biztosítani, holott a szükséges feltételek és erőforrások hiányában az alacsony lélekszámú településeik a közszolgáltatások széles körét nyilvánvalóan nem nyújthatták.

Mindez azonban túlmutatott az önkormányzati rendszeren és a teljes államszervezetet érintette.

Az állam közjogi szerepének átértékelési folyamatában, valamint az Alaptörvény elfogadásával átalakuló közjogi környezetben vált tehát szükségessé az önkormányzati rendszer reformja is.

Az új, 2011-ben elfogadott önkormányzati törvény megalkotásának alapvető célja egy modern, költséghatékony, feladatorientált önkormányzati rendszer kiépítése volt, melyben újra fogalmazható az állam és a helyi önkormányzatok közötti munkamegosztás.

Az is egyértelmű cél volt, hogy meg kell szilárdítani a helyi önkormányzatok pénzügyi helyzetét, adósságállományukat csökkentve, megszüntetve, fenntartható finanszírozási pályára kell állítani az önkormányzati gazdálkodást.

A demokratikus rendszer állandó eleme, hogy minden településen polgármestert választanak és működik képviselőtestület. A törvény megváltoztatta ugyanakkor az önkormányzati hivatalok struktúráját. A kétezer fő lakosságot meg nem haladó községekben főszabályként a közös önkormányzati hivatalok biztosítják a helyi ügyintézés, a kétezer fő feletti településeken pedig továbbra is önálló polgármesteri hivatal működik.

Mindezekkel a problémákkal együtt is látványos és le nem tagadható az a fejlődés, kivirágzás, ami falvakban és városokban az önkormányzatiság ereje által végbement.

A polgármesterek és testületi tagok elkötelezettsége és vezetésre való elhivatottságuk, ha a polgárok bevonásával, együttműködési készségük kihasználásával járt, csodákra volt képes, még a sokszor nem optimális intézményi vagy finanszírozási feltételek között is.

Hozzáteszi, mennyi sok önkormányzat volt képes kedvező feltételeket teremteni vállalkozások megtelepüléséhez, adott esetben neves, nagy hagyományokkal bíró cégek telephelyének idevonzásával.

Számos olyan önkormányzat is van, amelyik hátrányos helyzetű, leszakadóban lévő településen hozta létre a kilábalás, felemelkedés alapjait, például azzal, hogy munkát biztosított az addig segélyből élőknek, s az addig a rombolásra fordított energiákat a teremtés, építés szolgálatába állította.

Más települések nemzeti kincsek, természeti vagy kulturális örökségek védelmére, gondozására összpontosítva járulnak hozzá nemzeti önazonosságuk fenntartásához, s teremtik meg másrészt a turizmus, s így a megélhetésük alapjait. Az eredményekből Pápa is kivette a részét.

A tanácsrendszer nem volt más, mint a gyarmati viszonyok láncolatának intézményesítése, amelyben a hierarchia alján az úgynevezett funkció nélküli társközségek sorvadoztak; felettük a tanácsi székhelyközségek, a járásközpont városok. Ez utóbbiak ugyancsak nem voltak egyenrangúak, hiszen voltak közöttük „egyenlőbbek”, amelyek a szocializmus gazdasága és társadalompolitikájának kedvezményezettjeiként kiemelt elbánásban részesültek, többletforrásokhoz jutottak – természetesen a többiek rovására.

Mindezek fölött uralkodtak a megyeszékhely városok, fölöttük pedig a főváros. S hogy hol keresendő a tápláléklánc csúcsa, arra a Szovjetunió – azaz magyarul: a Szocialista Tanácsköz-

társaságok Szövetsége – hadseregének pápaihoz hasonló laktanyái igazították el az esetleg tanácstalan tanácsi alattvalókat.

Pápa – a rebellis város, ahogy egy szociológiai tanulmány nevezte – 1990-ben ezen gyarmati rendszer alávetettjeként magán viselte e rendszer működésének minden következményét. Gyorsan fölzárkózó infrastruktúra, megszépült közterek, feléledő és virágzó közösségi élet, megújuló erőfeszítések a foglalkoztatás terén fellépő kihívások megválaszolására 25 év elteltével mindezek a külső szemlélő számára a fejlődés egyértelmű bizonyítékai, melyek az önkormányzat céljainak és a helyi közösség igényeinek összhangjából is fakadnak. Köszönet ezért az elmúlt negyed évszázad minden helyi képviselőjének, az önkormányzat minden dolgozójának, akik hozzá tették a maguk részét ehhez a munkához. Nem különben elismerés dr. Kovács Zoltán és dr. Áldozó Tamás polgármester uraknak, s végül – mégis elsősorban – hála a város polgárainak az idáig nyújtott támogatásukért.

Amikor azt mondta, hogy az amúgy kudarcokkal is terhes rendszerváltozás időtállóan jónak bizonyult teljesítménye az önkormányzati rendszer létrehozása, akkor természetesen nem arra gondolt, hogy mindez automatikus megoldást hozhatott a települések, helyi közösségek problémáira. Ellenkezőleg: miközben a szocializmusból örökölt, vagy egyszerűen csak földrajzi adottságokból fakadó problémáink továbbra is jelen vannak, azonközben az átalakuló világ újabb kihívások elé is állít bennünket.

A világ ma is hierarchiába rendeződik, ma is vannak benne egyenlők és egyenlőbbek, s a tápláléklánc csúcán – mily’ fájdalom! – ma sem mi vagyunk. Erőforrásaikat az elmúlt negyed században is megpróbálták – új birodalmi központok – elszívni; sajnos inkább több mint kevesebb sikerrel.

Ma is küzdeni kell az igazukért, az értékeikért és az érdekeikért. De míg 59 évvel ezelőtt két hét után tankokkal taposták el az önrendelkezésért kezdett szabadságharcunkat, addig ma alapvetően mégiscsak mi határozunk arról, hogy kikkel, milyen irányba akarunk menni – mi, magyarok, és mi, pápaiak. Aki ezt a szabadságot nem értékeli, az ezzel járó felelősséget nem vállalja, az önként dobja el magától az esélyt, hogy ne a vesztese, hanem a nyertese legyen a világban zajló folyamatoknak.

Tamási Áron gyönyörű – általam itt is többször idézett – gondolata szerint: azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne. A szabadság – a közösségi éppúgy, mint az egyéni – nem öncél. Többek között arra is való, hogy otthonukká tegyük azt a helyet, amelyet a Gondviselés ránk bízott. Ésszel, szorgalommal, felelősséggel és kitartással.

Mindannyiuknak – önkormányzati képviselőknek, választópolgároknak, pápaiaknak és minden máshol élő magyarnak – kíván békés, munkás és eredményes újabb huszonöt esztendő.

Adja meg az Isten!

Dr. Kovács Zoltán államtitkár, országgyűlési képviselő

Sok szeretettel köszönti a jelenlévőket, akik a 25 évvel ezelőtti hangulathoz hasonlóan ünneplik az önkormányzat 25 éves évfordulóját. A levetített filmen látszott, hogy 25 évvel ezelőtt körülbelül ebben az időpontban hirdette ki kedves barátja, Kövy Zsolt a polgármesterré választását. Akkor még a képviselők többsége választotta meg a polgármestert, a közvetlen választás még nem volt ismert. Büszke arra, hogy a 27 szavazatból mindösszesen 2 ellenszavazatot kapott, ami azt mutatta, hogy akkor is arra szövetkeztek, hogy együtt, együttműködve próbálják meg a várost kihúzni abból a helyzetből, amelyet egyébként az akkori kornak megfelelő megyei elosztás is sújtott. Ez elsősorban arról szólt, hogy elsődlegesen a megye, a megyei jogú intézmények, a megyeszékhely vette ki a pénzét a közös megyei kasszából, aztán jöttek az úgynevezett szocialista városok, mint Tapolca, a Balaton-part, Alsóórs stb., és ezt a sort követték az egykori rebellis városok, példaként említi Sümegyet, Zircet, Devecsert és Pápát. Kihangsúlyozza, hogy ebből a helyzetből kellett a várost felépíteni. Megemlíti, hogy a

város csatornázottsága 1990-ben nem érte el a 40 %-ot, és volt olyan városrész, ahol a közcsonna teljesen hiányzott.

A filmben viszontláthatta életének egy nagyon szép időszakát, amelybe ezek a nehézségek is beletartoztak. Mégis azt gondolja, hogy azért érték el a mai napig látható eredményeket - amikre méltán lehetnek büszkék -, mert mindenkinek volt bent egy kis része, kinek több, kinek kevesebb.

1992-ben egy nagy rendezési-terv módosítást hajtott végre a város, amelyben kijelölték, hogy hol legyen például a Sportcsarnok, a leendő Várkertfürdő és uszoda épülete, illetve kijelölték a belvárost elkerülő belső útvonalat stb. Azt lehet mondani, hogy az akkor eltervezettek többsége 2006-ra, 2010-re megvalósult.

Az új képviselők hihetetlen nagy kihívás előtt állnak, hiszen egy újabb 20 éves rendezési tervet kell kitalálniuk, tekintettel az újabb korszaknyitás lehetőségére. Dr. Kövér László házelnök is említette, hogy mára megváltozott az önkormányzati világ. Megváltozott a társadalmi szolidaritásnak a megjelenése, azaz hogy miként segíti a polgárait egy-egy önkormányzat, amelyre azt mondhatjuk, hogy minél kisebb, annál inkább, és ez érvényes a társadalmi szolidaritásra. A változás másik része az, amely felé az új önkormányzati törvény is mutat. Mindemellett a fejlesztéspolitika is pontosan arról szól, hogy miként lehetséges egy települést fejleszteni az elkövetkező időszakokban, és a finanszírozási modell is ebbe az irányba változott. Ez részben a helyi forrásoktól, és talán most már kevésbé a központi forrásoktól függ. Ezért az a szabadság, amiről többször is beszéltek, a helyi bevételeknek a szabadságát is jelenti. Ezért fontos valóban a munkahelyek megőrzése, azok kiterjesztése, hozzáteszi, ma már sok esetben munkaerő-piaci hiány van, ellentétben az 1993-as, 2008-as évekkel, amikor csúcson volt a helyi munkanélküliség. Ez nemcsak a helyi közfoglalkoztatásnak köszönhető, hanem azoknak a korábbi elképzeléseknek is, amit együtt vittek véghez a képviselőtársaival, és ami ebbe az irányba segítette a várost elindulni, majd kiteljesedni. A filmet nézve szomorúan vette tudomásul, hogy közülük sokan már nem élnek, vannak, akik fiatalon mentek el. Egy városvezető számára nagyon nehéz, amikor kiváló kollegákat veszít el maga mellől.

Az új Képviselőtestület, az intézmények élén álló új intézményvezetők sok-sok elképzeléssel, jövőbe vetett hittel vállalták a feladataikat. Ugyan sok dolgot elvégeztek már, azonban Karinthyt idézve elmondja: Azon, ami mögöttem van, már nem változtathatok többé, ami előttem van, ott még dolgom akad. Valóban van még tennivaló szeretett városában, ezért úgy gondolja, jó tervezéssel, megalapozott pénzügyi konstrukciókkal tovább lehet lépni azon az úton, amire 1990-ben együtt szövetkeztek. Szeretettel emlékezik meg arról, hogy sokukat nemcsak a munka, hanem az emberi kapcsolatok, barátságok is összekötötték. A Képviselőtestület közösségén túl jóval nagyobb közösség örül a város sikereinek, az előbbre jutásnak, itt a Polgármesteri Hivatal dolgozóira, az intézményeknél, az önkormányzati tulajdonban lévő gazdasági társaságoknál dolgozókra is gondol.

Az előttük álló munkához erőt és kitartást kíván. Hozzáteszi, hogy a munka akkor jó, ha annak látszik az eredménye, és előbbre viszi a városi közösséget. Isten áldja a várost, annak minden lakóját, a vezetőit, és kívánja, hogy az előttük álló úton legyen rajtuk Isten áldása. Úgy gondolja, hogy ha az elkövetkező 25 év munkája is ilyen eredményes lesz, akkor az utódainak talán nem lesz oka panaszra.

Dr. Áldozó Tamás polgármester:

Megköszöni dr. Kövér Lászlónak és dr. Kovács Zoltánnak a hozzászólását. Megkérdezi, hogy kíván-e még valaki szólni a jelenlévők részéről.

Megállapítja, hogy kérdés, hozzászólás, észrevétel nem érkezett. Megköszöni a megjelenést, az ülést 16,00 órakor bezárja.

Elmondja, hogy az elmúlt 25 év történéseit szeretné számokban is kifejezni. A mai értéken számolva 1990 óta az önkormányzat 309 milliárd Ft-ot költött el, ebből közel 50 milliárd Ft-ot költöttek fejlesztésre, ebben az értékben épült és szépült a város. Hozzáteszi, rengeteg olyan fejlesztés is történt a városban, amely nem az önkormányzat költségvetésén keresztül valósult meg.

Huszár Hajnal műsorközlő

A jubileumi rendezvény zárásaként megkéri a jelenlévőket, hogy tekintsék meg Németh Eszter és Kiss Balázs a Magyar Állami Népi Együttes táncművészeinek, valamint Benkő Dávid és Morvai Veronika az Experidance Társulat táncművészeinek műsorát. A tánc alatt Németh Dénes zenekara muzsikál.

Elmondja, hogy a műsor után tisztelettel várják a jelenlévőket a fogadásra, baráti beszélgetésre az épület előterébe.

Megkéri a jelenlévőket, hogy jegyezzék be nevüket és gondolataikat a Városháza vendégkönyvébe, melyet szintén az előtérben találnak. Kéri, hogy akik belépéskor nem regisztráltak, a műsor után írják alá a testületi ülés jegyzőkönyvének mellékletét képező jelenléti ívet.

Megkéri a vendégeket, hogy távozáskor fogadják szeretettel Pápa Város Önkormányzatának ajándécsomagját, melyben a somlói bor mellett megtalálják az ünnepi ülésen vetített film bővebb változatát és a jubileum alkalmából készített kiadványt.

A jelenlévők megtekintették az ünnepi műsort, majd közösen elénekelték a Szózatot.

K. m. f.

Dr. Áldozó Tamás
polgármester

Kanozsainé dr. Pék Mária
címetes főjegyző